

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Lukáše Pavelky na téma Postavení zajištěného věřitele a uspokojení jeho pohledávky v rámci insolvenčního řízení

Práce byla zpracována k 29.1. 2017 a má 98 stran vlastního textu.

Autor zvolil téma z oblasti insolvenčního řízení, a to poměrně úzké, když se zaměřil pouze na jeden druh přednostního věřitele. Jenže vybrané téma nelze posoudit izolovaně, ale jak z práce vyplývá, prolíná se v podstatě celým insolvenčním procesem. Autor se zabývá v práci v podstatě veškerými důležitými vazbami a nezvolil metodu, kdy se postupně zabýval jen jednotlivými druhy řešení úpadku dlužníka, ale zvolil metodu jinou a podle mého soudu i lepší. Autor „provádí“ zajištěného věřitele v podstatě celým průběhem řízení s v rámci jednotlivých stádií řízení zkoumá práva a povinnosti zajištěného věřitele v rámci jednotlivého druhu řešení úpadku dlužníka. Tím je podtržena plastičnost provedené analýzy a zvětšuje se i vypovídací schopnost práce.

Jak již jsem uvedl, autor po stručné charakteristice insolvenčního řízení a procesních subjektů přistoupil ihned k vlastnímu tématu, jemuž je věnován celý zbylý text práce. Autor se zabývá postavením věřitele jako navrhovatele včetně postavení věřitele při uplatnění pohledávky mimo území České republiky a v rámci této části i popřením a zjištěním pohledávky,.

V dalších částech se autor věnuje uspokojení pohledávky věřitele a postavení věřitele po skončení insolvenčního řízení.

Nyní bych přistoupil detailněji k jednotlivým částem práce :

Na straně 11 se autor zabývá problémem odvolání správce věřiteli s tím, že se v podstatě mlže jednat a také jedná o kvalifikovaně vyjádřenou vůli věřitelů, která ale není opřena o kvalifikovaný důvod, kdy se jim správce, řečeno velmi neprávě „nelíbí“. Autor uvádí, že zde existuje určité nebezpečí manipulace věřiteli s osobou nového správce, byt korigované posouzením soudu. Je tedy otázkou, zda toto právo věřitelům ponechat nebo se omezit pouze na kvalifikované důvody odvolání správce. S tím souvisí i právo soudu jmenovat osobu správce jako nahrazení projevu vůle věřitelů, což je rovněž diskutováno.

Na straně 26 je uvedeno, že většina věřitelských insolvenčních návrhů je podávána zajištěnými věřiteli. Chtěl bych vědět , z jakých údajů zde autor čerpal ?

Na straně 29 se zcela ztotožňuji s názorem autora na judikaturu Nejvyššího soudu, která svou nejasností stojí podle mého názoru spíše na straně prosazované a nikde nepsané zásady „ochrany dlužníka“. Zrušení věřitelských návrhů pokládám za odepření spravedlnosti, které by musel řešit Ústavní soud, podobně jako kdysi nemožnost věřitele popřít pohledávku při

přezkumném jednání. V podstatě totéž je obsaženo i na straně 33. Zde se autor zabývá posouzením úpadku jako citlivé hranice mezi nedostatkem vůle dlužníka splatné závazky plnit a nemožností plnit tyto závazky. Podle mého soudu nelze tento problém řešit legislativně, natolik je subtilní a má zde místo toliko úvaha soudu s možností věřitele se odvolat.

Na straně 44 a násl. se autor zabývá zajímavým problémem „parcelace“ pohledávek, kdy se ze zajištěné pohledávky uplatní jako zajištěná jen část pohledávky. Zde proti sobě stojí dva názory. Domnívám se, že by bylo třeba respektovat zejména autonomii vůle věřitele, která může mít ale určitou hranici, kdy by byla procesně kvalifikována jako zakázané zneužití práva. I zde je jakákoli detailní procesní úprava kontraproduktivní a zbývá jediné a pouze logická a zdůvodněná úvaha soudu.

Na straně 46 poukázal autor ne zcela zjevný nedostatek zákona, kde absentuje úprava přihlašování pohledávek získaných v pozůstalostním řízení. Zde by naopak, na rozdíl od předchozího, byla řešením legislativní úvaha, pominu-li návrh R. Krhúta, autorem citovaný.

Navrhuji, zda by se autor při obhajobě mohl k některému z výše uvedených problémů detailněji vyjádřit.

Po stránce jazykové hodnotím práci jako dobře napsanou, určitou stylistickou výhradu bych měl proti několikrát užitému lidovému výrazu „ posvětil“

Práce obsahuje seznam literatury a judikatury, které autor užil při tvorbě a práce a které jsou obsažena v poznámkách.

Práce doporučuji jako velmi solidně zpracovanou k obhajobě.

V Praze dne 2.8. 2017

JUDr. Tomáš Pohl